

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
प्रमुख मराठी
वृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पहिल्या व तिसऱ्या
बुधवारी
प्रसिद्ध होतें.

वार्षिक वर्गणी : ६ रु.

दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3434, Licence No. 53.

वर्ष २८

पुणे, बुधवार तारीख १९ डिसेंबर, १९६२

अंक २९

विविध माहिती

अशोक होटेल नफ्यांत—१९६१-६२ सालांत दिल्ली येथील अशोक होटेल लि. ह्या कंपनीला १३,१९,००० रुपये नफा झाला. पूर्वीच्या वर्षांत झालेला तोटा, घसारा, कर्जावरील व्याज, इत्यादींची तरतूद करून हा नफा झालेला आहे. कंपनीने आपला धंदा चालू केल्यानंतर प्रथमच भागीदारांत नफ्याची वांटणी केली आहे. अग्रहक असलेल्या भागांवर ७.१५ टक्के नफा जाहीर करण्यांत आला. आहे.

प्रवाशांवरील करांत वाढ—उत्तर-प्रदेश सरकारने राज्यांतील सरकारी मालकीच्या मोटारगाड्यांतून प्रवास करणाऱ्या उताऱूंपासून घेण्यांत येणाऱ्या करांत वाढ करण्याचे ठरविले आहे. सध्या उताऱूंकडून घेण्यांत येणाऱ्या आकारावर ५ टक्के कर घेण्यांत येतो. ता. १ डिसेंबर १९६२ पासून तो १० टक्के करण्यांत आला आहे.

कोर्ट अधिक वेळ बसणार—चीनच्या आक्रमणामुळे उत्पन्न झालेल्या आणीबाणीच्या परिस्थितीत रोज एक तास अधिक काम करण्याचा निर्णय अलाहाबाद हायकोर्टाच्या एका जजाने घेतला आहे. भारतामधील कोर्टांतून ४७,९६३ कज्जे अनिर्णित राहिले असल्याने जज्यांनी अधिक वेळ काम करावे आणि वर्षांतून १५च दिवस सुट्टी घ्यावी अशी सूचना त्यांनी केली आहे.

चीनचे प्रधारतंत्र—भारत चीन युद्धांत कैद करण्यांत आलेल्या कांहीं हिंदी जवानांना बहुधा ल्हासामध्ये नेण्यांत आले असवे. पकडलेल्या कैद्यांपैकी दोन अधिकाऱ्यांच्याकडून त्यांच्या कुटुंबियांना पत्रे आली आहेत. एका अधिकाऱ्याला रेडिओवरून आपली खुशाली कळविण्याची परवानगीहि देण्यांत आली होती. चीनने उघडलेल्या प्रचार आघाडीचाच हा एक भाग आहे.

गोव्यामधील संकल्पित विद्युत्-केंद्र—गोव्यामध्ये कॅसल-रॉक रेल्वेस्टेशनपासून कांहीं अंतरावर दूधसागर ह्या नांवाने ओळखला जाणारा एक धबधबा आहे. ह्या धबधब्याच्या जलप्रपाताचा उपयोग करून वीज निर्माण करण्याची शक्यता अजमावण्यासाठी गोव्याच्या गव्हर्नराने २.५९ लाख रुपये मंजूर केले आहेत. संकल्पित विद्युत्केंद्र २०,००० किलोवॉट वीज उत्पन्न करू शकेल असा अंदाज आहे.

मोत्यांचा शिंपल्यांचा धंदा—तुतिकोरीन जवळच्या समुद्रांत मोत्यांचे शिंपले समुद्राच्या तळापासून काढण्याचा धंदा चालतो. गेली ६ वर्षे हा धंदा ओळीने चालविला गेला व १० लाख रुपयांचे मोती दरसाल सरासरीने मिळविण्यांत आले. चालू साली चाचणी केली असता मोती मिळण्याची शक्यता दिसत असल्याने मोत्यांची मच्छीमारी बंद राहाणार आहे.

स्वामी विवेकानंदांचा पुतळा—स्वामी विवेकानंदांच्या १०० व्या जन्मतिथीच्या निमित्ताने कन्याकुमारी येथे त्यांचा २२ फूट उंचीचा एक ब्राँझचा पुतळा उभारण्यांत येणार आहे. कन्याकुमारी भुशिरापासून २०० यार्डांवर असलेल्या खडकावर तो स्थापन करण्यांत येईल.

ब्रह्मदेशाच्या तांदुळाची आयात—ब्रह्मदेशाकडून भारत तांदूळ आयात करण्याचा विचार करित आहे. ब्रह्मदेश भारताला मोठ्या प्रमाणावर तांदूळ देण्यास तयार आहे. परंतु, परदेशीय चलनाच्या टंचाईमुळे भारत तांदुळापेक्षा गहू आयात करण्यास अधिक राजी आहे.

जर्मन उद्योगपतीचा दौरा—जर्मनीतील जगप्रसिद्ध उद्योगपति आल्फ्रेड क्रुप भारताच्या दौऱ्यावर आले आहेत. त्यांचा दौरा ९ दिवसांचा आहे. भारतांत क्रुप औद्योगिक संघटनेच्या मदतीने जे कारखाने काढण्यांत आले आहेत, त्यांच्या विस्तारासाठी व त्यांच्यांत उत्पादनाची विविधता आणण्यासाठी काय करता येईल ह्याची तपासणी ते करणार आहेत. तपासणी करतांना भारताच्या संरक्षणविषयक गरजा नजरेसमोर ठेवण्यांत येतील अशी अपेक्षा आहे.

पाकिस्तानांतील सोन्याचा भाव घसरला—गेल्या महिन्यांत पाकिस्तानमधील सोन्याची किंमत तोळ्यामागे १४ रुपयांनी घसरली आहे. भारतावर चीनने केलेल्या आक्रमणानंतर सोन्याच्या भावाला लागलेल्या घसरणुडीचा हा परिणाम आहे. गेल्या महिन्याच्या प्रारंभी कराचीत सोन्याची किंमत तोळ्याला १३२ रुपये होती. ती महिनाअखेर ११८ रुपयांपर्यंत खाली आली.

रशिआंतील लांचलुचपत—रशिआचे पंतप्रधान मि. कुश्रॉव ह्यांनी रशिअन कम्युनिस्ट पक्षाला केलेल्या अहवालांत रशिअन सरकारच्या वरिष्ठ अधिकाऱ्यांत फार मोठ्या प्रमाणावर भ्रष्टाचार व लांचलुचपत बोकाळल्याची माहिती दिली आहे. १९६२ च्या पहिल्या सहा महिन्यांत रशिआंतील कोर्टांनी ५.६ कोटी रुबलच्या अफरातफरीचे खटले चालविले. ही वस्तुस्थिती त्यांनी आपल्या विधानाच्या पुष्ट्यर्थ जाहीर केली.

‘थॅलिडोमाइड’ औषधाचा परिणाम नाही—गर्भवती स्त्रियांनी ‘थॅलिडोमाइड’ औषध घेतल्याने विद्रूप मुले जन्माला येतात. म्हणून अशा मुलांना जाणूनबुजून कालवश केल्याचे प्रकार युरोपांत होत आहेत. तथापि, औषध न घेतल्यानंतरहि जीं मुले वाचतात तीं इतर बाबतीत सामान्य मुलांसारखीच वाढतात असे एका जर्मन डॉक्टरचे म्हणणे आहे. म्हणून अशा मुलांना मारणे हा गुन्हा असल्याचे मत त्याने व्यक्त केले आहे.

चीन-जपानच्या दरम्यान ऐनजिनसी व्यापार सुरू होण्याची शक्यता

भारताच्या निर्गतीवर परिणाम ?

जपानमध्ये सध्या लिबरल-डेमोक्रेटिक पक्षाचे सरकार सत्तारूढ आहे. ह्या पक्षाचे एक ज्येष्ठ सदस्य मि. केंझो मत्सुमारा आणि चीनचे पुढारी ह्यांच्या दरम्यान व्यापारी संबंध प्रस्थापित करण्याविषयी पॅकिंगमध्ये नुकतीच बोलणी झाली. ह्या बोलण्याची फलश्रुति म्हणून चीन व जपान ह्या देशांच्या दरम्यान साजगी पातळीवर मालाची ऐनजिनसी अदलाबदल करण्याच्या स्वरूपाचा व्यापार सुरू होण्याची शक्यता उत्पन्न झाली आहे. उभयता देशांमधील व्यापार वाढविण्यासाठी दीर्घ मुदतीने म्हणजे सुमारे ५ वर्षे चालू राहणारे करारमदार फाजगी व्यापारी संघटनांत करण्यांत येतील अशी वार्ता आहे. जपान चीनला खतें, शेतीसाठी उपयुक्त असणारी रसायने, शेतीचीं अवजारे, पोलाद, रासायनिक कारखान्यांची यंत्रसामग्री, इत्यादि माल पुरविणार असून ह्या मालाच्या बदला चीनकडून मीठ, कोळसा; लोखंडांचे खनिज, सोयाबीन्स व औषधी वनस्पति आयात करणार आहे. चीनमध्ये गेल्या तीन-चार वर्षांत अन्नधान्याची टंचाई उत्पन्न झाल्याच्या बातम्या येत आहेत. चीन जपानकडून जो माल घेणार आहे त्यांत शेतीविषयक विकासाला लागणाऱ्या मालाला विशेष प्राधान्य देण्यांत आलेले आहे. ह्यावरून चीनमधील अन्नधान्याच्या तुटवड्याच्या वार्तांना अप्रत्यक्षरीत्या पाठिंबाच मिळत आहे. जपान चीनकडून जो माल घेणार आहे त्यांत मीठ आणि लोखंडांचे खनिज ह्यांचा समावेश आहे. ह्या दोन पदार्थांची निर्यात भारत जपानला करित असल्याने भारताच्या निर्यातीवर चीन व जपान ह्यांच्या दरम्यान होणाऱ्या व्यापाराचा परिणाम होण्याची शक्यता नजरेआड करून चालणार नाही. जपान चीनकडून दरसाल सुमारे १० लाख टन मीठ आयात करित असे. जपानला लागणाऱ्या मिठापैकी ही आयात निम्मी आहे. पण १९५८ साली चीनने जपानशी असलेले सर्व व्यापारी संबंध तोडून टाकले.

त्यानंतर जपानने आपली मिठाची गरज मुख्यतः तैवान, सयाम आणि भारत ह्या देशांच्याकडून भागविण्यास सुरवात केली. चालू वर्षाच्या प्रारंभी जपानने भारताच्या स्टेट ट्रेडिंग कॉर्पोरेशनशी दोन वर्षे मुदतीचा करार करून ह्या कालावधीत ५ लाख टन मीठ आयात करण्याचे ठरविले. सध्या भारत जपानला जितके मीठ पुरवित आहे तितके मीठ पुढेही पुरविणे शक्य आहे. परंतु जपानने चीनकडून मीठ आयात करण्यास पुन्हा प्रारंभ केल्यावर भारताच्या मिठाच्या निर्यातीवर त्याचा परिणाम होण्याचा संभव आहे. मिठाच्या किंमतीत वहातुकीच्या खर्चाचा भाग बराच मोठा असतो. अर्थातच, सयाम अगर भारतासारख्या वूरच्या देशांकडून मिठाची आयात करण्यापेक्षा ती जवळच असलेल्या चीनकडून करणे जपानच्या दृष्टीने अधिक फायद्याचे आहे. तथापि जपानने मिठाच्या पुरवठ्यासंबंधी चीनखेरीज इतर देशांशी कांहीं करारमदार केलेले आहेत. त्यामुळे, जपान चीनकडून फार मोठ्या प्रमाणावर मिठाची आयात एकदम करू लागेल अशी फारशी शक्यता दिसत नाही. शिवाय, चीन वाहतुकीच्या खर्चासकट जी किंमत जपानला सांगत आहे ती भारताच्या मिठाच्या किंमतीपेक्षा जवळजवळ दुप्पट आहे असे म्हणतात. ह्या सर्व परिस्थितीचा विचार करता जपान चीनकडून सध्या तरी दोन ते अडीच लाख टन मिठापेक्षा अधिक मीठ आयात करील असे वाटत नाही. इतक्या मिठाच्या बदला चीन जपानकडून एक लाख ते दीड लाख टन अमोनियम स्लोराईड घेऊं इच्छित आहे.

चीनकडून जपान लोखंडांचे खनिज किती प्रमाणांत घेऊं शकेल हा प्रश्नच आहे. कारण, चीनच्या लोखंडाच्या खाणी त्याच्या किनाऱ्यावरील बंदरापासून बऱ्याच दूर आहेत. त्यामुळे लांब अंतरावरून सुष्कीच्या मार्गाने बंदरांत आणलेले लोखंडांचे खनिज किंमतीत महाग पडणार आहे. जपानला असली महाग खनिजे घेणे किंमतपत परवडेल ह्याविषयी शंकाच आहे. यांगस्सी नदीवरील हॅकौ शहराच्या जवळ असलेल्या एका खाणीतील खनिज मात्र जपानला पुरविणे सुलभ आहे. कारण ह्या नदीच्या पात्रांतून खनिजाची जलवहातूक करणे शक्य आहे. ह्या नदीमधील खनिजातील लोखंडाचे प्रमाण ५६ ते ६० टक्क्यापर्यंत आहे. ह्यानान बेटांमधील लोखंडांचे खनिजहि जपानला सहज पुरविते येण्यासारखे आहे. कारण, वहातूक समुद्रामार्गे करून लोखंडांचे खनिज सरळ जपानच्या बंदरांतून उतरविते येईल. चीनमधील लोखंडाच्या खाणींचा विकास करण्यासाठी जपान आपले तांत्रिक तज्ञ पाठविण्याची तयारी दाखविले असा संभव आहे, चीनने तंत्रज्ञांची मदत घेतली तर चीनच्या लोखंडाच्या खनिजांची उत्पादनाची किंमत बरीच कमी करता येईल आणि मग चीनकडून मोठ्या प्रमाणावर लोखंडाच्या खनिजाची आयात करणे जपानला शक्य होईल. परंतु चीन, जपानी तंत्रज्ञांना आपल्या देशांत येऊं देण्याची शक्यता फारच कमी आहे. त्यामुळे चीनकडून जपान दरसाल २० लाख टनांपेक्षा अधिक अशुद्ध लोखंड घेऊं शकणार नाही असा अंदाज आहे. १९५८ सालापूर्वी म्हणजे जपानबरोबरचे व्यापारी संबंध तोडण्यापूर्वी, चीनने जपानला १९५६ साली १,००,००० टन अशुद्ध लोखंड पुरविले होते. चीनच्या निर्यातीचा हा उच्चांक आहे.

चितूर सहकारी साखर कारखाना

चितूर शहराजवळ चितूर सहकारी कारखान्याची उभारणी करण्यांत आली आहे. ह्या जिल्ह्यातील हें सर्वांत मोठे औद्योगिक केंद्र असून ते उभारण्यासाठी १.३५ कोटी रुपये भांडवल लागले आहे. कारखान्याचा विस्तार ८० एकर जागेवर पसरलेला आहे. ह्या भागांत ऊंस हें एक महत्त्वाचे व्यापारी पीक असल्यामुळे उसाच्या शेतकऱ्यांनी कारखाना काढण्याच्या कार्मी बरीच आस्था दाखविली आहे. तथापि कारखाना उभारण्यासाठी लागणारी यंत्रसामग्री देशाच्या निरनिराळ्या भागांतून एकत्र करावी लागत असल्यामुळे उभारणीला नेहमीपेक्षा अधिक वेळ लागला. कारखान्याच्या एकूण भांडवलापैकी १५ लाख रुपये भांडवल उसाच्या शेतकऱ्यांनी जमविले; २५ लाख रुपये भांडवल राज्य सरकारने घातले; मध्यवर्ती इंडस्ट्रियल फायनान्स कॉर्पोरेशनने ७५ लाख रुपयांचे कर्ज दिले; आणि आयुर्विमा कॉर्पोरेशनने २५ लाख रुपयांचे कर्ज दिले. साखर कारखाना निघणार असे म्हटल्याबरोबर ह्या भागातील उसाच्या लागवडीत झपाट्याने भर पडत आहे. कारखान्याचा विचार जाहीर होण्यापूर्वी १३,००० एकर जमिनीत उसाची लागवड करण्यांत येत असे. आता २१,००० एकर जमिनीत ऊंस लावण्यांत येत असून त्यापैकी १०,००० एकर लागवड चितूर जिल्ह्यांत आहे. चितूर जिल्ह्यातील उसाचे शेतकरी बहुशः गूळ करित असत. परंतु गेल्या ५-६ वर्षांत गुळाचे भाव पडलेले असल्याने त्यांचे अतोनात नुकसान झाले. ह्या परिस्थितीतून मार्ग काढण्यासाठी सहकारी साखर कारखाना काढण्याची कल्पना निघाली व ती अमलांत आणण्यांत आली.

अर्थ

बुधवार, ता. १९ डिसेंबर, १९६२

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

भारत-चीन युद्धासंबंधी रशियाची भूमिका

भारताच्या उत्तर सरहद्दीसंबंधी चीनबरोबर चाललेल्या वादांत चीनने २० ऑक्टोबरला मोठ्या प्रमाणावर युद्ध सुरू केले आणि तितक्याच अनपेक्षित रीतीने एक महिन्याने एकतर्फी युद्धबंदी जाहीर केली. ह्या दोन मोठ्या आशियायी देशांत उद्भवलेल्या लष्करी संघर्षात रशियाची भूमिका काय आहे ह्यासंबंधी देशांत चर्चा चालू आहे. संघर्षाचा वणवा पेटण्यापूर्वीच भारताला मिग २१ जातीची अत्याधुनिक लढाऊ विमाने देण्याचा करार उभयता देशांत झालेला होता. कराराला अनुसरून रशिया हीं विमाने तयार करण्याचा एक कारखानाच भारतात उभारून देणार आहे. त्यामुळे ह्या विमानांना लागणाऱ्या सुट्या भागांचा प्रश्नहि सुटणार आहे. भारत-चीन संघर्ष सुरू झाल्यापासून 'मिग' विमानांच्या पुरवठ्याचा प्रश्न मामुली आर्थिक मदतीच्या क्षेत्राबोहेर जाऊन राजकीय प्रचाराच्या क्षेत्रांत प्रविष्ट झाला आहे. मास्कोमधील अधिकृत गोटांतील माहितीप्रमाणे रशिया विमाने पुरविण्याच्या बाबतीत चाळढकल करीत आहे ही गोष्ट खरी नाही. उलट, ठरलेल्या वेळा-पत्रकाप्रमाणे रशिया विमानांचा पुरवठा भारताला जरूर करणार आहे. चालू महिन्यांत रशिया भारताला ४ मिग विमाने देणार असून आणखी दोन अगर तीन विमाने वसंत ऋतूत देणार आहे. रशियाकडून मिळावयाची इतर आर्थिक मदत ठरल्याप्रमाणे येत आहे असे भारत-सरकारच्या प्रवक्त्याने कांहीं दिवसांपूर्वी जाहीर केलेले आहे. ह्या मदतीत कांहीं लष्करी स्वरूपाच्या मदतीचाहि अंतर्भाव आहे. चीनने भारतावर केलेले आक्रमण रशियाला पसंत नसल्याचे कांहीं वार्तावरून दिसून येते. परंतु लढाऊ जेटविमानांचा पुरवठा रशियाकडून न झाल्यास रशियाची नापसंति कुचकामाची वाटल्यास नवल नाही.

खाजगी मालकीच्या उद्योगधंद्यांना पूर्ण वाव द्या

इंडियन मर्चंट्स चेंबर ह्या संघटनेची तिसरी तिमाही सभा मुंबई येथे संघटनेचे अध्यक्ष श्री. पी. व्ही. गांधी ह्यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली होती. ह्या प्रसंगी बोलतांना श्री. गांधी ह्यांनी चीनच्या भारतावरील आक्रमणामुळे उत्पन्न झालेली परिस्थिति आणि देशांतील उद्योगधंदे ह्यामधील संबंधांविषयी आपले विचार व्यक्त केले. ते म्हणाले की, भारतावरील चीनच्या हल्ल्याला तोंड देण्यासाठी संरक्षणकार्याला उपयोगी पडणाऱ्या वस्तूंचे वाढत्या प्रमाणावर उत्पादन झाले पाहिजे ही गोष्ट उघड आहे. अशा वेळीं खाजगी मालकीच्या उद्योगधंद्यांना संरक्षणासाठी लागणाऱ्या सर्व वस्तूंच्या उत्पादनाबाबत पूर्ण वाव देण्यांत आला पाहिजे. भारतांत सध्यां सार्वजनिक मालकीचा व खाजगी मालकीचा असे विभाग असले तरी चालू आणीबाणीच्या परिस्थितीत संरक्षण कार्यासाठी लागणाऱ्या वस्तूंच्या उत्पादनाबाबत हा भेदभाव चालू देतां कामा नये. राजकीय मतप्रणालींवर आधारलेला हा भेद संरक्षणासाठी उत्पादनाची कमाल करण्याच्या आड येणारा आहे. सद्यःपरिस्थितीत व्यापाऱ्यांनी व उद्योगधंदेदाल्यांनी आपले काम चोखपणे

बजावले पाहिजे. तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेची युद्धजन्य परिस्थितीशी सांगड घालावी लागणार आहे. योजनेची पुनर्घटना करावी लागली तरी ती पार पाडणे अतिशय जरूरीच आहे. इतकेच काय, पण योजनेत ठराविण्यांत आलेल्या उद्दिष्टांची मजल गाठून अतिशय जरूरीच्या वस्तू उत्पन्न करण्यासाठी आणखीहि पुढचा टप्पा ओलांडण्याची गरज आहे. म्हणून उद्योगधंद्यांनी उत्पादन वाढवून आपली उत्पादनक्षमता जास्तीत जास्त प्रमाणांत वापरली पाहिजे.

विजेची औद्योगिक शक्ति वाढविण्याचे प्रयत्न

भारताच्या औद्योगीकरणाची वाटचाल झपाट्याने होण्यासाठी औद्योगिक शक्तीची गरज भागविणे अगत्याचें आहे. १९६२-६३ सालांत ७,३०,००० किलोवॉट विजेची औद्योगिक शक्ति निर्माण करण्याचें उद्दिष्ट ठरविण्यांत आले आहे. मध्यवर्ती सरकारचें पाणी-पुरवठा व औद्योगिक-शक्ति खाते ठरलेल्या उद्दिष्टापेक्षाहि अधिक औद्योगिक शक्ति उपलब्ध करून देण्याचे प्रयत्न करीत आहे. औद्योगिक शक्तीच्या उत्पादनांत किती वाढ करावयाची तें अद्याप निश्चित करण्यांत आलेले नाही. कारण, ह्या कामी लागणारा पैसा मिळण्यावर अखेरचा निर्णय अवलंबून आहे. तथापि जरूर तो पैसा मिळवून आणखी १ लाख किलोवॉट वीज निर्माण करण्याचे प्रयत्न करण्यांत येत आहेत. भारतांत अनेक ठिकाणी विजेची शक्ति निर्माण करण्याच्या योजना हातीं घेण्यांत आलेल्या आहेत. ह्या योजनांची प्रगति कशी काय होत आहे ह्यावर नजर ठेवण्यांत येत असून त्यांना लागणाऱ्या सामानसुमानाचा पुरवठा करण्याची दक्षता घेण्यांत येत आहे. तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळांत रशिआकडून १५ लाख किलोवॉट वीज उत्पन्न करू शकणारी यंत्र सामग्री निश्चितपणे मिळणार आहे. रशिआने एकूण १८ लाख किलोवॉट वीज निर्माण करू शकणारी यंत्रसामग्री देण्याचें कबूल केलें आहे. रशिआकडून एकूण १९ वीज उत्पादक यंत्रे यावयाची आहेत. त्यांपैकी १४ मिळण्याची व्यवस्था आतां झाली आहे. चौथ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस कांहीं वीज-उत्पादन केंद्रे उभारण्यांत यावयाची आहेत. त्यांपैकी कांहीं चौथ्या योजनेच्या पहिल्या दोन वर्षांतच पुरी करण्याचें घाटत आहे.

पाकिस्तानची भीति व्यर्थ आहे

भारतावर चीनने केलेल्या आक्रमणाला तोंड देण्यासाठी अमेरिकेने तांतडीची लष्करी मदत दिली. ह्या मदतीमुळे पाकिस्तानला भारतापासून धोका उत्पन्न झाल्याचा प्रचार पाकिस्तान करीत आहे. १९५४ साली पाकिस्तान व अमेरिका ह्यांच्यांत परस्पर संरक्षणाचा करार झाला. तेव्हांपासून पाकिस्तानला अमेरिकेकडून दरसाल सरासरी ८ कोटी डॉलर्सची मदत मिळत आहे. चीनचें भारतावर आक्रमण झाल्यावर अमेरिकेने भारताला ६० लाख डॉलर्सची शस्त्रांघे पाठविली आहेत.

कागदाची काटकसर करणेचे कांहीं प्रकार

युद्धामुळे कागद फार दुर्मिळ होत चालला आहे, तेव्हा कागद शक्य तेवढ्या काटकसरीने उपयोगात आणावा आणि त्याची कशा तऱ्हेने काटकसर करता येईल हे पुढे निदर्शण्यांत आले आहे.

(१) प्रत्येक कामाचे वेळी शक्य तेवढा लहानांत लहान आकाराचा कागद वापरणेचे ठरवा.

(२) टाइप करणे अगर हाताने लिहिणे, कागदाचे दोन्ही बाजूने लिहा.

(३) जरूर नसेल अशा वेळी ऑफिस कॉपी ठेवू नका.

(४) जास्त प्रती लिहितांना अगर टाइप करतांना तेवढ्या सर्व प्रतींची जरूरी आहे अगर कसे तें अगोदर नीट पाहून मगच त्याचेकरतां कागद सर्व करा.

(५) टाइप करणे तें सिंगल स्पेसने टाइप करा.

(६) छपाई अगर हाताने लिहिणेचे सर्व कामांत मार्जिनचे (समास) प्रमाण शक्यतो कमी करा.

(७) छपाई कामास शक्य तेवढा लहान टाइप वापरून जागेची बचत करा.

(८) एकेरी जिन्नस पॅक न करतां १०-५ अशा जिनसा एके ठिकाणी गुंडाळून पाहा.

(९) पॅकिंगमध्ये अगदी आवश्यक तेवढ्या आकाराचा कागद वापरा; त्यापेक्षा मोठा वापरू नका.

(१०) तयार माळावरील लेवलांचा साइज कमी करतां येईल तेवढा करा.

(११) तुम्हांस आलेले पत्राचे मार्गेच त्याचे उत्तराची ऑफिस कॉपी लिहा व अशा तऱ्हेने तो कागद वाचवा.

(१२) विशेष वाईट न दिसेल अशा वेळी वेष्टणाशिवाय माल न्या.

(१३) मासिके, साप्ताहिके, दैनिकांचे अंक, वगैरे विक्री होईल ती होईल, बाकीच्या प्रती परत, या पद्धतीवर व्यवहार करू नका.

(१४) भिंतीवर वगैरे लावले जाणारे एकाच जाहिरातीचे २ बोर्डांतील अंतर २०० फुटांपेक्षा कमी ठेवू नका.

(१५) चालू परिस्थितीत शक्य तो मोफत वांशुणेकरतां कॅलेंडर्स काढू नका; त्यांतूनहि काढलांच तर तीं फारच अल्प प्रमाणावर काढा.

(१६) शाळाखात्याचे शिक्षणक्रमांत ज्यामुळे आज नवीन पुस्तके छापणे जरूरीचे होईल असा कोणताहि प्रकारचा फरक चालू युद्धजन्य परिस्थितीत केला जाऊं नये अशी दक्षता घ्या.

(१७) छापसान्यांतून पुष्पाकरतां वापरला जाणारा कागद पूर्वाप्रमाणे एक बाजूचे ऐवजी दोन बाजूने उपयोगात आणा व त्या कागदाची लांबी-रुंदी ही जरूर तेवढीच ठेवा.

(१८) सर्व ऑफिससमधून सरकारी अगर खासगी लहान-मोठी पाकिटे पुन्हां पुन्हां वर पाठकोरा कागद लावून उपयोगात आणली जावीत.

हिंदुस्थान मोटार्स कंपनीला कर्ज

उद्योगपति श्री. बी. एम. बिली सध्यां अमेरिकेच्या दौऱ्यावर आहेत. त्यांनीं अमेरिकेचे सेक्रेटरी ऑफ स्टेट डीन रस्क ह्यांची भेट घेतली. नंतर त्यांनीं जागतिक बँकेच्या प्रतिनिधींशीहि बोलणी केली. ह्या भेटीगांठीं तून हिंदुस्थान मोटार्स ह्या भारतीय कंपनीला कर्ज मिळविण्याच्या कामांत त्यांना यश आले. हिंदुस्थान मोटार्स कंपनीला १५८ कोटी डॉलर्स कर्ज अमेरिकेनें मंजूर केले आहे.

अमेरिकेकडून लांब धाग्याचा कापूस मिळणार

भारत आणि अमेरिका ह्यांच्या दरम्यान लांब धाग्याचा कापूस पुरविण्यासाठी एक करार करण्यांत आला आहे. अमेरिकेच्या पब्लिक-लॉ ४८० प्रमाणे हा करार करण्यांत आला असून त्यातील शर्तीप्रमाणे अमेरिका भारताला ३.७५ लाख गांसड्या लांब धाग्याचा कापूस पुरविणार आहे. ह्या कापसाची किंमत सुमारे २२.१९ कोटी रुपये होईल. चालू वर्षी अशा प्रकारच्या कापसाची भारतांत टंचाई असल्यामुळे कापडाच्या गिरण्यांना विकट परिस्थितीला तोंड द्यावे लागण्याचा संभव उत्पन्न झाला होता. परंतु, आतां कापसाच्या पुरवठ्याची निश्चिती झाल्यामुळे गिरण्यांना आपले उत्पादन समाधानकारक पातळीवर राखतां येणे शक्य होणार आहे. कापडाच्या गिरण्यांना लांब धाग्याच्या कापसाची टंचाई कमीअधिक प्रमाणांत नेहमीच भासत असते. त्यामुळे त्याच्या आयातीची व्यवस्था करणे जरूर होते. परंतु परदेशांतून कापूस आयात करण्यासाठी परदेशीय चलनाची गरज असल्याने आयात सावधानतेने करावी लागते. गेल्या मे महिन्यांत अशा प्रकारचा एक आयातीचा करार अमेरिकेबरोबर करण्यांत आला आहे. त्या कराराप्रमाणे अमेरिका भारताला १,८०,००० गांसड्या लांब धाग्याचा कापूस देणार आहे. कापसाच्या पुरवठ्यासंबंधी भारताने अमेरिकेशी केलेला हा सातवा करार आहे. भारताचे चीनशी युद्ध सुरू झाल्यापासून देशांत आणीबाणीची परिस्थिती निर्माण झालेली आहे. आधुनिक युद्धाचे सर्वगामी स्वरूप लक्षांत घेतां अर्थव्यवस्थेची व उत्पादनाची चक्रे एकसारखी सुलभतेने फिरत राहण्यास फार महत्त्व आहे. त्या दृष्टीने अमेरिकेकडून होणारा कापूस-पुरवठा युद्धप्रयत्नांचा भागच ठरेल.

दूरध्वनि : २२४८०.

तार : संको बँक

पुणे सेंट्रल

को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड, पुणे

लक्ष्मी पथ-पुणे शहर.

व्याजाचे नवीन आकर्षक दर-

चालू ठेव	१/४ टक्के
सेविंग्ज	३ टक्के

कायम ठेव-

१ महिना	३.२७ टक्के
३ महिने	३.५० टक्के
६ महिने	३.७५ टक्के
१ वर्ष	४ टक्के
२ वर्षे	४.२५ टक्के
३ वर्षांचे वर	४.५० टक्के

याशिवाय भक्कम सुगक्षित ठेवघरे.

आमच्या बँकेच्या कोणत्याहि शाखेत भेट द्या.

सर्व माहिती आनंदाने पुरवू.

वा. ग. अळतेकर,

बी. कॉम.

कार्यकारी संचालक.

चिनी सेनादलाच्या रणांगणांवरील युक्त्या

ता. २० ऑक्टोबर ह्या दिवशी प्रबळ व मोठ्या चिनी सैन्याने भारताच्या लडाख व नेफा सरहद्दीवरील लष्करावर अकस्मात हल्ला चढविला त्यामुळे भारतीय लष्कराला आघाडीवरील कांहीं लष्करी ठाणीं सोडावीं लागणें साहजिक होतें. परंतु नंतर सुमारे एक महिन्यानें चिनी लष्करानें नेफांतील से ला खिंडीवर चढवलेला हल्ला अचानक आलेला नव्हता. असें असतांना भारतीय लष्कराला ही खिंड घाईघाईनें कां सोडावी लागली असा प्रश्न उत्पन्न होतो. से ला खिंडीच्या आसपास कोंडले गेलेले भारतीय जवान जसजसे परत येत आहेत तसतशी से ला खिंडीपासून घेतलेल्या माघारीवर अधिक प्रकाश पडत आहे. से ला खिंडीवरील भारतीय लष्कराच्या ठाण्यावर चिनी लष्करानें समोरासमोर हल्ला चढविला असला तरी चिनी सेनानीची मुख्य मदत खिंडीच्या मागे जाऊन भारतीय लष्कराचा पुरवठा तोडणावर होती. हें काम करण्यासाठी चिनी सैनिकांनीं लामांच्या वेषाची बतावणी केली; त्याचप्रमाणें भारतीय सैनिकांचे गणवेश अंगावर घालून भारतीय सैनिकांना बेसावध गाठण्याचेहि प्रयत्न त्यांनीं केले. स्थानिक मोनपा वाटाड्यांना जरब दाखवून खिंडीच्या मागे जाणारे गुप्त रस्ते माहीत करून घेतले. गनिमी काव्यांत तरवेज असणाऱ्या ह्या चिनी सैनिकांजवळ ओझे असें फारसें नव्हतेंच हत्यारें व त्यांना लागणारा दारूगोळा येवढेंच सामान ते आंगावर वागवीत. त्यामुळे त्यांची वाटचाल दूरवर होऊ शकली. सैनिकांना लागणारें इतर सामानसुमान खेचरावरून व हमालांच्या डोक्यावरून मागाहून आणण्यांत येई. चिनी सैनिकांना हिंदी व तामीळ भाषेतील 'मत्त मारो' सारख्या घोषणा करता येत होत्या. ह्या घोषणांमुळे कांहीं हिंदी सैनिक फसले असण्याचाहि संभव आहे.

मद्रास राज्यांत दगडी कोळशाचा आढळ

मद्रास राज्याचें औद्योगिकरण करण्याच्या कामी औद्योगिक इंधनाचा तुटवडा हा मोठा अडथळा असल्याचें सांगण्यांत येतें. जलविद्युत् निर्माण करण्यास त्या राज्यांत आतां फारसा वाव राहिलेला नाही असें म्हणतात. म्हणूनच, अणुशक्तीच्या साह्यानें वीज निर्माण करण्याचें आणखी एक केंद्र मद्रासजवळ उभारण्याचा निर्णय घेण्यांत आला आहे. मद्रास राज्यांत कोळशाच्या खाणी सांपडू शकतील काय, ह्यासंबंधी भारत सरकारचें भूगर्भ खातें शोध करीत होतें. मद्रास राज्यांतील कांचीपुरम तालुक्यांत आणि वलाजाबाद विभागांत भूगर्भशास्त्रज्ञांना कोळशाचा सांठा सांपडल्याच्या बातम्या आल्या आहेत. कोळशाची प्रत चांगली असून संबंधित प्रदेशांत मोठ्या प्रमाणावर खनन करण्याचें घाटत आहे. ह्या भूमिगत कोळशाचा शोधहि कांहींसा अचानकच लागला. मद्रास राज्यांतील शेती व सार्वजनिक बांधकाम खात्यातर्फे पाण्यासाठी खोदकाम चालू होतें. तें चालू असतांना सुमारे १५० फूट खोलीवर दगडी कोळशाचे थर असल्याचें आढळून आलें. तथापि ह्या खोलीवरचे थर फारसे जाड मात्र नाहीत. जो जो खोल खणत जावें तो तो कोळशाची प्रत सुधारत जात असल्याचेंहि आढळून आलें आहे. मद्रास राज्यांतील ह्या कोळशाच्या खाणी अगदी नव्यानेच उजेडांत आल्या असें मात्र नाही. १८७० सालीं ह्या भूप्रदेशांत कोळशासाठी खनन झाल्याचा पुरावा उपलब्ध आहे. पण त्याची प्रत अव्वल दर्जाची नसल्यानें तें बंद करण्यांत आलें. मद्रास राज्यांत सालेम येथें पोलादाचा कारखाना काढण्यांत येत आहे. कोळशाच्या साठ्याच्या ह्या नव्या शोधामुळे कारखाना स्थापन होण्याची तारीख अधिक जवळ आणण्यास मदत होईल.

जपानी पद्धतीच्या भातशेतीचा प्रसार

अन्नधान्याची नेहमीच भासणारी टंचाई दूर करण्याच्या दृष्टीने भारतांत सरकारनें व जनतेनें प्रयत्न चालविले आहेत. ह्या प्रयत्नांत जपानी पद्धतीच्या भातशेतीच्या प्रसारास महत्त्वाचें स्थान अे. तथापि ह्या पद्धतीचा प्रसार जितका वेगानें व्हावयास पाहिजे तितका तो अजूनहि झालेला नाही. जपाननें भातशेतीचें दर एकरां उत्पादन वाढविण्याच्या कामी लक्षांत भरण्यासारखी प्रगति केलेली आहे. जपानच्या भातशेतीबाबतचा अनुभव भारतांत कारण लावतां येण्यासारखा असून त्यासाठी प्रत्येक जिल्ह्यांत एखादें नमुनेदार भाताचें शेत स्थापन करण्यांत यावें असें सुचविण्यांत येत आहे. हिंदी शेतकऱ्याची जपानी पद्धतीच्या भातशेतीविषयी खात्री करून देण्यांत आली तर उत्पादन तिपटीनें वाढण्याची शक्यता आहे. ह्या बाबतींत उत्तर प्रदेशांतील सहराणपूरनजीक करण्यांत आलेल्या जपानी पद्धतीच्या भातशेतीच्या केंद्राचें उदाहरण डोळ्यांसमोर ठेवणें आवश्यक आहे. हें केंद्र विस्तारानें ३॥ एकरांचें आहे आणि त्यावर जपानमधून मुद्दाम मागून घेतलेले ५ शेतकरी काम करीत आहेत. गेलीं दोन वर्षे ह्या शेतावर ते राबत असून त्यांनीं भाताचें दर एकरां पीक १५ मणांपासून ५२ मणापर्यंत वाढवून दाखविलें. आहे. पाण्याचा योग्य उपयोग, सेंद्रिय व निरिंद्रिय खतांचा आणि छोट्या यंत्रांचा वापर, ह्यांच्या साह्यानें त्यांनीं उत्पादन वाढवून दाखविलें आहे. भारतांतील ग्रामीण भागांत मनुष्यबळ हवें तेवढें उपलब्ध असल्यानें भातशेतीवर यंत्राचा उपयोग केला नाही तरा चालण्यासारखें आहे. जपानमध्ये मनुष्यबळाचा तुटवडा असल्यानें जपानी शेतकरी यंत्रे वापरतो.

आसाममधील चहाची वाहतूक

आसाममधील चहाच्या मळ्यांत होणारा चहा कलकत्ता येथें आणण्याचें काम जॉइंट स्टीमर कंपनीच्या बोटिंगमार्फत होत असतें. परंतु ह्या कंपनीतील पाकिस्तानी खलाशांनीं संप केल्यामुळे गेले कांहीं आठवडे चहाची वाहतूक बंद झाली होती. आतां संप मिटला असल्यामुळे पूर्व पाकिस्तानमधील जलमार्गानें कलकत्त्यांत पूर्वाप्रमाणें चहा येऊ लागला आहे. चहा हा पदार्थ निर्यात करून भारताला परदेशीय चलनाची प्राप्ति फार मोठ्या प्रमाणावर होत असते. संपामुळे भारताच्या अर्थव्यवस्थेला चांगलाच धक्का बसला होता. कलकत्त्यामधील व्यापारी सीलोन व इंडोनेशियाकडून चहा मागविण्याचा विचार करू लागले होते. निर्यात व्यापारांत महत्त्वाचें स्थान असलेल्या आसामच्या चहाची वाहतूक रस्त्यानें करण्याची योजना आखण्यांत आली आहे.

कोळशाच्या खोल खाणीसाठी यंत्रसामग्री

राष्ट्रीय कोळसा विकास कॉर्पोरेशन व पोलंड ह्यांच्या दरम्यान कोळशाच्या खोल खाणी खोदण्यासाठी लागणारी यंत्रसामग्री पुरविण्याचा करार करण्यांत आला आहे. पोलंड व भारत ह्यांनी १९६० मध्ये आर्थिक सहकार्याचा करार केलेला आहे. कराराप्रमाणें पोलंड भारताला २४.३ कोटी रुपयांचें कर्ज देणार आहे. ह्या कर्जाचा उपयोग करून भारत ५० ते ६० लाख रुपये किंमतीची खाणीची यंत्रसामग्री आयात करणार आहे. यंत्रसामग्री हातीं येण्यास १५ महिन्यांचा अवधि लागणार आहे. दरम्यान पोलंडच्या मदतीनें खणण्यांत येणाऱ्या पहिल्या खोल खाणीच्या प्राथमिक कामास आरंभ करण्यांत आला आहे.

जनता सहकारी बँक लि. सांगली

१७ डिसेंबर हा वरील बँकेचा वाढदिवस; दोन वर्षांपूर्वी, १९६० साली तिची स्थापना झाली. तिने अत्यंत अल्पावधीत खूपच प्रगति केली आहे आणि प्रगतीचा वेग कायम आहे. उदाहरणार्थ, ३०-६-६२ अखेर वसूल भांडवल १,५६,३७५ रु. होतें तें ३०-९-६२ अखेर १,६८,३५० रु. वर गेलें आणि सेव्हत्या भांडवलाची रक्कम दोन लाखांनी वाढून सुमारे २२३ लक्ष रुपयांवर गेली. दुसऱ्याच वर्षी बँकेस १५ हजार रु. नफा होऊन २४ टिक्किडंड जाहीर करण्यांत आलें. ३१-१२-६१ रोजी ठेवी २३ लक्ष रुपयांच्या होत्या त्या ३०-९-६२ रोजी १० लक्ष रुपयांवर गेल्या आहेत, ह्यावरून बँकेने संपादन केलेल्या विश्वासाची कल्पना येईल. “बँकेचे कर्तव्यगार मॅनेजर श्री. एस्. एस्. पांड्याजी, उत्साही व होतकरु नोकरवर्ग व बँकेच्या व्यवहारांत हिरीरीने लक्ष घालणारे सहकारी डायरेक्टर्स ह्यांचे अभिनंदन करणें अत्यावश्यक वाटतें.” असे उद्गार चेअरमन, श्री. मल्लिकार्जुन साताप्पा कराळे ह्यांनी काढलेले आहेत.

सातारा जिल्हा को. जमीन विकास बँक लिमिटेड, कराड सांगली बँकेकडे व्यवहार वर्ग

सातारा जिल्हा सहकारी जमीन विकास बँकेने तिचा सांगली जिल्ह्यातील सर्व कर्ज व्यवहार नव्याने स्थापन झालेल्या सांगली जिल्हा सहकारी जमीन विकास बँकेकडे वर्ग करणेचे ठरविले आहे. सातारा बँकेने सांगली जिल्ह्यांत गेल्या २६ वर्षांत सुमारे अर्धा कोट रुपयांचे कर्ज वाटले आहे. ३०-११-१९६२ अखेर येणे कर्ज सुमारे ३६ लाख रुपयांचे आहे. ही सर्व रक्कम सांगली बँकेकडे वर्ग होणार आहे. सांगली जिल्ह्यातील सातारा बँकेच्या सर्व सभासदांनी यापुढे सांगली जिल्हा जमीन विकास बँकेकडे या पूर्वीच्या येणेदेणेचा व्यवहार करावा असे ठरले आहे. सातारा बँकेने यापूर्वीच सांगली बँकेकडे त्या जिल्ह्यातील तिचा नोकरवर्ग व फर्निचर वर्ग केलेले आहे. सातारा बँकेने सांगली बँकेस सर्वतोपरी सहकार्य व आपुलकी दाखवून सदर व्यवहार बंधुभावाने वर्ग करणेचा हा एक आदर्श घालून दिला आहे. दोन सहकारी संस्थेतील उत्तम सहकार्यांचे हे उदाहरण आहे. सातारा बँकेने सांगली जिल्ह्यातील सर्व सभासदांना एक पत्र पाठवून याबाबतची मार्गदर्शनपर माहिती सविस्तरपणे कळविली आहे.

इतिहासप्रसिद्ध खेड्याचे भूदान—भारतामधील ब्रिटिश राज्याचा पाया घालणारा रॉबर्ट क्लाइव्ह ह्याने १७५७ साली प्लासी येथील इतिहासप्रसिद्ध लढाईत नबाब सिराजउद्दौल्ल्याचा पराभव केला होता. हे सेडे भूदान यज्ञातील आहुति म्हणून देण्यांत यावे अशी इच्छा आचार्य विनोबा भावे ह्यांनी व्यक्त केली होती. प्लासीच्या ग्रामस्थांनी आचार्यांची इच्छा पुरी करण्याचे ठरविले आहे.

मद्रास राज्यांतील अणुशक्तीकेंद्र—मद्रास राज्य सरकारने राज्यांत अणुशक्तीवरील वीज निर्माण करण्याचे केंद्र उभारण्यांत यावे अशी मागणी भारत सरकारकडे १९५८ पासून केलेली होती. त्या मागणीला अलीकडे यश आले असून मद्रास सरकार केंद्राच्या स्थापनेसाठी जरूर ती व्यवस्था करण्याचे काम करू लागले आहे. केंद्रासाठी लागणारी जागा तयार करून देण्याचे सरकारने ठरविले आहे.

ट्रॅन्सफॉर्मर्सचा नवा कारखाना—केरळ राज्यांतील औद्योगिक विभागांत अजड ट्रॅन्सफॉर्मर्स तयार करण्याचा एक कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखान्याच्या उभारणीसाठी १-१ कोटी रुपये खर्च येणार आहे. ह्या कार्मी टोकिओच्या हिटाची कंपनीचे तांत्रिक व आर्थिक साह्य मिळविण्यांत आले आहे. अशा तऱ्हेचे ट्रॅन्सफॉर्मर्स सध्या भोपाळ येथील विजेच्या यंत्रसामग्रीच्या कारखान्यांत फक्त तयार होतात.

यांत्रिक हत्यारांचे उत्पादन—भारताच्या संरक्षणविषयक गरजा भागविण्यासाठी यांत्रिक हत्यारांचे उत्पादन वाढविणे अतिशय निकडीचे आहे. म्हणून अशा हत्यारांचे उत्पादन करणाऱ्या कारखान्यांना खास उत्तेजन देण्यांत येत आहे. येत्या दोन-तीन महिन्यांच्या कालांत बरीच यांत्रिक हत्यारे उपलब्ध होऊ शकतील असा अंदाज आहे. ह्या बाबतीत परदेशीय चलनाची अडचण सरकार येऊ देणार नाही.

भारताच्या धोरणांत बदल—चीनमधून बाहेर पडून हाँगकॉंगला येणाऱ्या चिनी निर्वासितांना संयुक्त राष्ट्र-संघटनेच्या ‘निर्वासित’ कमिशनरने मदत करावी असा ठराव संघटनेच्या सर्वसाधारण सभेत आला असता भारताने ठरावाच्या बाजूने मत दिले. ह्याच विषयावरील चर्चेत पूर्वी भारताने तटस्थतेचे धोरण स्वीकारले होते. भारतावरील चीनच्या अक्रमणामुळे हा बदल झालेला असावा.

तापीवरील नवा पूल—भुसावळजवळ तापी नदीवर बांधण्यांत आलेला नवा पूल कोणत्याही प्रकारचा उद्घाटन-समारंभ न करता वाहतुकीसाठी खुला करण्यांत आला. हा पूल बांधण्यासाठी २३ लाख रुपये खर्च आला. त्याची लांबी १९६० फूट आहे. पुलामुळे भुसावळ तालुक्यांतील लोकांची चांगली सोय झाली आहे. पुलाच्या खर्चापैकी १ लाख रुपये लोकांनी स्वयं-स्फूर्तीने जमाविले होते.

इथिओपिआंतील भारतीयांची मदत—इथिओपिआंतील हिंदी नागरिकांनी भारताच्या संरक्षण निधीसाठी १५,००० पौंडांची रक्कम पाठविली आहे. दुसरा १०,००० पौंडांचा हप्तोहि पाठविण्यांत येणार आहे. आफ्रिकेतील इतर भारतीय नागरिकांकडूनही मदत येत आहे.

चीनचा शस्त्रपुरवठा बंद—रशियाच्या सल्ल्याप्रमाणे झेको-स्लोव्हाकियांतील कारखाने चीनला युद्धोपयोगी माल पाठविण्याचे बंद करणार आहेत. मालांत विमानांची एंजिने, रणगाड्यांचे भाग, स्फोटक द्रव्ये व रसायने आणि चिलखती पोलाद, ह्यांचा समावेश आहे.

शरावती विद्युत्-केंद्रांतील वीज—म्हैसूर राज्यांतील शरावती विद्युत्-केंद्र १९६३ च्या अखेरीस चालू होईल असा अंदाज करण्यांत आला आहे. ह्या केंद्रांत निर्माण करण्यांत येणाऱ्या विजेपैकी ८९,००० किलोवॉट वीज गोव्याला पुरविण्यांत येणार आहे. हा पुरवठा १९६४ च्या मध्याच्या सुमारास होऊ लागेल.

तंत्राखु-चुना चघळण्याचा परिणाम—भारतामधील पुष्कळ लोक तंत्राखु व चुना ह्यांचे मिश्रण चघळतात. त्यामुळे तेथे तोंडाच्या व जिभेच्या कॅन्सरचे प्रमाण बरेच आढळते असा अभिप्राय जागतिक आरोग्य-संघटनेने व्यक्त केला आहे. भारताच्या पूर्वकिनाऱ्यावर सिगारेटचे जळते टोक तोंडाच्या बोळक्यांत धरून घुस्रपान करण्याची पद्धत आहे. त्यामुळेही तोंडांतील कॅन्सरचा प्रादुर्भाव होतो अशीही माहिती देण्यांत आली आहे.

श्री. महादेव हरी गोडबोले

जन्म २७ मार्च, १९०५,

बालपण व शिक्षण : सांगली हायस्कूल.

महाविद्यालयीन शिक्षण : बी. ए., एलएल. बी., सांगली, पुणे व मुंबई.

व्यवसाय : वकिली, सांगली. सन १९३१ पासून.

आपला वकिलीचा व्यवसाय करीत असतांनाच सार्वजनिक कार्याची मूलतः आवड असल्याने श्री. माधवरावांनी सहकारी चळवळीचे क्षेत्र निवडले व त्यांच्या कार्याला प्रारंभ इ. स. १९३५ साली सांगली अर्बन को-ऑप बँकेच्या स्थापनेने झाला. अगदी अल्पशा भांडवलावर सुरु झालेल्या या छोटेखानी बँकेचे आजचे भव्य स्वरूप ते बहुतांशी त्यांच्याच श्रमाचे फळ आहे असे म्हणण्यास हरकत नाही. १९३५ पासून आजपर्यंत या बँकेच्या संचालक मंडळावर ते आहेत व अनेक वर्षे संचालक मंडळाचे "अध्यक्ष" म्हणूनही त्यांनी काम केले आहे. अर्बन बँकेप्रमाणे सांगली इंडस्ट्रिअल बँकेच्या संस्थापकांपैकी ते आहेत पण दुर्दैवाने १९४८ सालच्या जळितांत सांगली इंडस्ट्रिअल बँक जळून भस्म झाल्यामुळे तिचे आज अस्तित्व दिसत नाही. वरील बँकांप्रमाणेच सांगली जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी बँकेतही २२ वर्षे संचालक-मंडळांत त्यांनी काय केले आहे. सहकारी चळवळीप्रमाणेच अन्य आर्थिक क्षेत्रांतही त्यांनी काम केले आहे. वेस्टर्न इंडिया लाईफ इशुरन्स कं. लि. सातारा, सांगली बँक लि. सांगली, दि युनायटेड वेस्टर्न बँक लि. सातारा, दि उगार शुगर वर्क्स लि. उगार, या संस्थांतूनही त्यांनी संचालक मंडळावर काम केले आहे.

सांगलीत झालेल्या अर्बन बँकांच्या पहिल्या अधिवेशनाचा स्वागतध्यक्षाचा मानही त्यांना मिळाला होता. मुंबई को-ऑप. बँक्स असोसिएशनच्या महाराष्ट्र विभागातील कार्यकारी मंडळावरही त्यांची निवड झाली आहे.

आर्थिक क्षेत्राखेरीज अन्यत्रही त्यांचे काम पुष्कळच महत्त्वाचे आहे. सांगली संस्थानच्या काळांत सांगली स्टेट लेजिस्लेटिव्ह असेंब्लीवर उपाध्यक्ष म्हणून व विशेषतः विरोधी पक्षाचे अध्यक्ष म्हणून त्यांनी काम केले होते. स्वातंत्र्योत्तर काळांत मुंबई विधान-परिषदेवर पदवीधर मतदारसंघातर्फे त्यांची निवड झाली होती आणि याच काळांत पार्लमेंटरी कोर्सकारितां इंग्लंड, आयर्लंड व युरोपमधून प्रवास करण्याची संधीही त्यांना मिळाली आहे.

सांगलीच्या परिसरातील लहानमोठ्या अनेक चळवळींना श्री. माधवरावांचा हातभार लागलेलाच आहे. सध्याचे युग सहकारी चळवळीचे आहे. नवीन नवीन संस्था निघाल्या आहेत व निघतही आहेत. औद्योगिक महिला सहकारी मंडळ, सांगली, असो नाहीतर श्री. गणेश को-ऑ. सोसायटी, कुंदवाड असो, माधवरावांचे मार्गदर्शन सर्वांना हवेहवेसे वाटायचेच.

असे आमचे माधवराव सांगली शहरांत व जिल्ह्यांत सुपरिचित आहेत. पण त्यांच्या माधवराव या नांवापेक्षा "अण्णा" हे नांव अधिक लोकप्रिय आहे. राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या सांगली शाखेशी ते १९४० मध्ये संबंधांत आले व सांगली शाखेचे १९४२ साली संचालक झाले. तेव्हापासून लहानथोर स्वयंसेवकांना अण्णांचे मार्गदर्शन लाभत आले आहे.

आर्थिक क्षेत्राप्रमाणे राजकारणांतही त्यांचे लक्ष असल्यामुळे भारतीय जनसंघ या राजकीय पक्षामध्ये त्यांनी प्रवेश केला आणि सध्यांतर या पक्षाच्या महाराष्ट्र प्रदेशाचे ते उपाध्यक्ष म्हणून काम करतात.

याप्रमाणे अनेक चळवळींतून स्वयंसेवकांपासून ते अध्यक्षापर्यंत काम करण्याचा अण्णांचा मित्रपरिवार प्रचंड आहे. त्यांच्या मित्रमंडळींची लहानमोठी संमेलनेही त्यांनी भरविली आहेत.

अनेक चळवळींत आणि कार्यक्रमांत मग असल्यामुळे त्यांच्या स्थानिक मित्रमंडळींना त्यांचा सहवास अपुरा वाटतो. वेगवेगळ्या कामांसाठी पुणे, मुंबई, नागपूर, दिल्ली, असे त्यांचे प्रवास चालू असल्यामुळे "आपले अण्णा आतां मोठे झाले" यांतच समाधान मानून त्यांच्या येथील कमी वास्तव्याची उणीव भरून काढावी लागते.

सोन्याच्या किंमतीची घसरगुंडी तात्पुरती

सुप्रसिद्ध अर्थशास्त्रज्ञ श्री. बी. आर. शंणोय ह्यांनी असे मत व्यक्त केले आहे की, भारत सरकारने सोन्याच्या किंमतीबाबत जे उपाय योजले आहेत त्यामुळे सोन्याच्या किंमतीत एकदम झालेली घट तात्पुरती ठरण्याचा संभव आहे. कारण भारतामधील चलन-वृद्धीचा सोन्याच्या किंमतीवर परिणाम झाल्याशिवाय राहाणार नाही. भारतावर चीनने आक्रमण केल्यानंतर सरकारने आणीबाणीच्या परिस्थितीत सोन्याचे रोखे काढले व सोन्याच्या वायदे-व्यवहारावर बंदी घातली. त्यामुळे सोन्याचे भाव घसरले असले तरी सोन्याची चोरटी आयात दीर्घकाळपर्यंत थांबेल असे नाही. सोन्याची आंतरराष्ट्रीय किंमत आणि भारतामधील किंमत ह्यांच्यातील तफावतीचा प्रश्न सोडविण्यासाठी सरकारने आणखी चलन-वृद्धीला आळा घातला पाहिजे आणि 'सोन्याची अधिकृत किंमत अधिक वास्तववादी पातळीवर उंचावली पाहिजे.

परदेशीय चलनाची बचत

लंडनमधील भारताच्या ओव्हरसीज पचेस ऑर्गेनायझेशन कडील कामाची पुनर्घटना करण्यांत येणार आहे, त्यामुळे दरसाल ६-७५ लाख रुपयांच्या परदेशीय चलनाची बचत होणार आहे. भारत सरकारला पाठविण्यांत येणाऱ्या मालाची वाहातूक व इतर व्यवस्था करण्यासाठी आतां एका कंपनीची नेमणूक करण्यांत आली आहे. ही कंपनी कांही मोबदला न घेतां काम करील. उत्तर युरोपांतून भारताला पाठविण्यांत येणाऱ्या मालाबद्दल जो वाहातूक खर्च करावा लागेल त्यावर मिळणारे कमिशनच फक्त कंपनी घेईल. भारताच्या इंडियन स्टोअर्स डिपार्टमेंटमधील नौकरांची संख्या अर्थातच कमी करण्यांत येणार आहे.

दोन सेल्समनमधील फरक

बुटांच्या एक कारखानदाराने दोघा सेल्समनना आफ्रिकेत मालाच्या प्रचारासाठी पाठविले. तेथे पोचल्यावर तीन दिवसांनी एका सेल्समनने तार पाठवली, "पुढच्या विमानाने परत येत आहे. इथं बूट विकणं अशक्य आहे; सगळीजण अनवाणीच जातात." दुसऱ्या सेल्समनने तीन आठवडे कांहीच कळविले नाही; नंतर त्याचेकडून एअर मेलने पत्र आले. त्यांत लिहिले होते, "बुटांच्या खपला प्रचंड वाव आहे. दीडशे बुटांच्या ऑर्डरी मिळवल्या आहेत. इथं कुणाजवळच बूट नाहीत."

१९६०-६१ मधील सहकारी चळवळीची प्रगति

१९६०-६१ मधील सहकारी चळवळीविषयी आकडेवार माहितीचे रिझर्व्ह बँकेचे प्रकाशन नुकतेच हातीं आले आहे. १९४०-४१ सालापासून रिझर्व्ह बँक असे प्रकाशन दरसाल करित आली आहे. त्यावरून दिसून येते, की सहकारी चळवळीने आपली प्रगति अहवालाचे वर्षांही कायम राखली आहे. १९६०-६१ आणि १९५९-६० ह्यांचे तुलनात्मक आकडे खाली दिले आहेत:-

काही महत्त्वाचे आकडे

	१९५९-६०	१९६०-६१
सर्व प्रकारच्या सोसायट्या	३,१३,४९९	३,३२,४८८
त्यांचे स्वतःचे फंड	२६७ कोटी रु.	३१७ कोटी रु.
सेवते भांडवल	१०८४ कोटी रु.	१३१२ कोटी रु.
प्राथमिक सोसायट्यांचे		
सभासद	३०३ लक्ष	३४२ लक्ष
सहकारी कक्षेतील नागरीक	१५१५ लक्ष	१७१२ लक्ष
त्यांचे लोकसंख्येची प्रमाण	३८%	३९%
केंद्रीय सहकारी बँका	२२	२१
त्यांचे सेवते भांडवल	१७५ कोटी रु.	२२२ कोटी रु.
त्यांनी दिलेली कर्जे	१९७ कोटी रु.	२५८ कोटी रु.
मध्यवर्ती बँका	४००	३९०
त्यांनी दिलेली कर्जे	२९५ कोटी रु.	३५४ कोटी रु.
शेतकी पतपेढ्यांनी		
दिलेली कर्जे	१६९ कोटी रु.	२०३ कोटी रु.
येणे कर्जे	१७८ कोटी रु.	२१८ कोटी रु.
थकवाकी	२१%	२०-३%
विगर-शेतकी पतपेढ्या	११,३७१	११,९९५
त्यांचे सभासद	४२-३१ लक्ष	४५-७३ लक्ष
त्यांचे सेवते भांडवल	१३७ कोटी रु.	१५० कोटी रु.
त्यांनी दिलेली कर्जे	११७ कोटी रु.	१३० कोटी रु.
मध्यवर्ती लँड मार्गेज बँका	१६	१८
त्यांचे सेवते भांडवल	३७ कोटी रु.	४८ कोटी रु.
त्यांनी दिलेली कर्जे	८-५२ कोटी रु.	११-६२ कोटी रु.
प्राथमिक लँड मार्गेज बँका	४०८	४६३
त्यांचे सभासद	५-५० लक्ष	६-६९ लक्ष
सभासदांकडून येणे कर्जे	१९ कोटी रु.	२५ कोटी रु.
साखर कारखाने	५७	६६
त्यांपैकी चालू झालेले	२६	३२
त्यांचे सेवते भांडवल	४७ कोटी रु.	६५ कोटी रु.
त्यांनी गाळलेला ऊंस	२६ लक्ष टन	४० लक्ष टन
तयार केलेली साखर	२-८४ लक्ष टन	४-७५ लक्ष टन
साखरेची किंमत	२९ कोटी रु.	४४ कोटी रु.

कण आणि क्षण

लेखक:-श्री. वा. काळे

ह्या पुस्तकाच्या तिसऱ्या आवृत्तीची छपाई पूर्ण होत आली असून पुस्तक लवकरच प्रसिद्ध होईल.

: प्रकाशक :

व्हीनिस प्रकाशन,

३८१ क, शनिवार पुणे २.

राज्य सहकारी बँकांचे सेवते भांडवल
(आकडे कोटी रुपयांचे)

बाब	३०-६-६०		३०-६-६१	
	रकम	सेवत्या भांडवलाशी प्रमाण %	रकम	सेवत्या भांडवलाशी प्रमाण %
सेवते भांडवल	१७४-७४		२२१-६५	
स्वतःचे फंड	१९-६९	११-३	२४-००	१०-८
ठेवी	६०-१५	३४-४	७२-३३	३२-६
कर्जे-सरकारकडून	५-५८	३-४	६-००	२-७
रिझर्व्ह बँकेकडून	८५-२१	४८-८	११३-८२	५१-४
इतर मार्गे	३-८१	२-१	५-५०	२-५

मध्यवर्ती सहकारी बँकांचे सेवते भांडवल
(आकडे कोटी रुपयांचे)

बाब	३०-६-६०		३०-६-६१	
	रकम	सेवत्या भांडवलाशी प्रमाण %	रकम	सेवत्या भांडवलाशी प्रमाण %
सेवते भांडवल	२४७-४०		३०४-०५	
स्वतःचे फंड	४१-६९	१६-९	५०-८७	१६-७
ठेवी	९१-४१	३८-६	११२-०२	३६-८
इतर कर्जे	११०-३०	४४-५	१४१-१७	४६-४

एकूण शेतकी पतपेढ्यांचा तपशील
(आंकडे कोटी रुपयांचे)

बाब-(सरासरीचे आंकडे)	१९५९-६०	१९६१-६०
प्रत्येक सोसायटीतील सभासद	७१	८०
" " सेवते भांडवल	११,०११	१२,९१३
" " भागभांडवल	२,३१२	२,७२२
" सभासदामार्गे भागभांडवल	३२	३४
प्रत्येक सोसायटीतील ठेवी	५८५	६८८
" सभासदामार्गे ठेवी	९	९
प्रत्येक सभासदास कर्जे	११७	११९

राज्य सहकारी बँकांचा नफा ११७ लक्ष रु. वरून १५१ लक्ष रु. वर गेला. नफ्यांत चालणाऱ्या मध्यवर्ती बँकांची संख्या ३४४ ची ३५६ झाली आणि त्यांचा नफा २४२ लक्ष रु. वरून ३५५ लक्ष रु. वर गेला. लहान आकाराच्या शेतकी पतपेढ्या आणि धान्य बँका ह्यांचेही बाबतीत अशीच प्रगति दिसून येते. नफ्यांत चालणाऱ्या मोठ्या आकाराच्या शेतकी पतपेढ्यांची संख्या ६,३०३ वरून ६,१५६ वर उतरली तरी त्यांचा नफा वाढून तो १२६ लक्ष रु. चा १६२ लक्ष रु. झाला. प्राथमिक लँड मार्गेज बँकांपैकी २९१ बँका नफ्यांत आणि १०४ बँका तोट्यांत होत्या; त्यांची १९६०-६१ ची संख्या अनुक्रमे ३०५ बँका आणि १३७ बँका अशी आहे. १९६०-६१ मध्ये एकूण २,०१,३९० सोसायट्यांनी २४-३३ कोटी रु. नफा मिळविला तर ७५,५५८ सोसायट्यांना ६ कोटी, ४२ लक्ष रु. तोटा झाला

रणगाड्यांना लागणाऱ्या चिलखती पत्र्यांचे उत्पादन

भारताचे परचक्रापासून रक्षण करण्यासाठी आधुनिक शस्त्रांच्या निर्मितीच्या बाबतीत स्वयंपूर्ण होणे आवश्यक आहे. त्या दृष्टीने रणगाडे तयार करण्याचा कारखाना आवडी येथे उभारण्यांत येत आहे. रणगाड्यांना लागणारा पोलादाचा चिलखती पत्रा रुरकेला येथील पोलादाच्या कारखान्यांत तयार करण्याचा विचार वर्षापूर्वीपासून चालू आहे. कांहीं महिन्यांपूर्वी भारतामधील तंत्रज्ञांची एक तुकडी अशा प्रकारच्या पोलादी पत्र्याच्या उत्पादनतंत्राचा अभ्यास करण्यासाठी पश्चिम जर्मनीला गेली होती. ह्या तुकडीने आपला अहवाल आतां मध्यवर्ती सरकारला सादर केला आहे. जर्मनीचे प्रसिद्ध उद्योगपति मि. क्रुप हे नुकतेंच भारतांत येऊन गेले. रुरकेला येथील छापखान्यांत चिलखती पोलाद निर्माण करण्यासाठी कांहीं नवीन यंत्रसामग्री बसवावी लागेल, असा अभिप्राय त्यांनी व्यक्त केला आहे. खुद्द क्रुपचा जर्मनीमधील कारखाना शस्त्रांचे बनवित नसल्याने जरूर ती यंत्रसामग्री त्या कारखान्याकडून मिळण्याचा संभव नव्हता व नाही. परंतु ही यंत्रसामग्रीची अडचण फारशी जाणवण्यासारखी नाही असे सांगण्यांत येत आहे. रुरकेला येथील कारखान्यांत अवजड व मध्यम प्रतीचे पोलादी पत्रे तयार करण्याची व्यवस्था आहेच. फक्त त्यांना जरूर ते पाणी देऊनच अधिक कठीण करण्याचाच काय तो प्रश्न आहे. तो सोडवितां येणे अशक्य नाही. पॅकिंग रेडिओवरून सांगण्यांत येणाऱ्या वृत्तांत मि. क्रुप ह्यांच्या भारतामधील दौऱ्याला वाजवीपेक्षा अधिक महत्त्व देण्यांत आले होते. क्रुप व शस्त्रांचे ह्यांचे समीकरण जगभर प्रसिद्ध आहे. त्यामुळे चीनच्या सरकारला चिंता वाटली असावी.

राजदूतांच्या मोटारी विकण्यास बंदी

दिल्ली येथे अनेक परदेशीय राजदूतांच्या कचेऱ्या आहेत. हे राजदूत भारतांतून परत जातांना आपल्या मोटारी विकून टाकतात. ह्या मोटारी भरमसाठ किंमत देऊन विकत घेणारे व त्यावर पुन्हा तसाच मोठा नफा मिळविणारे लोक आहेत. परंतु आतां असे करणे शक्य होणार नाही. भारत सरकारने, राजदूतांना आपल्या मोटारी साजर्गी व्यक्तींना विकू नयेत असा निबंध जारी केला आहे. गाड्या विकान्याच्याच झाल्यास त्या भारताच्या स्टेट ट्रेडिंग कॉर्पोरेशनला विकण्यांत याव्या अगर त्या आपआपल्या देशांना परत घेऊन जाव्या अशा सूचना राजदूतांना देण्यांत आल्या आहेत.

युरोपीय बाजारपेठेमुळे भारताला लाभ

पश्चिम जर्मन सरकारचे स्टेट सेक्रेटरी मि. हेन्रिक फॉन हरवार्थ मद्रास येथे बोलतांना म्हणाले की, युरोपीय सामायिक बाजारपेठेच्या स्थापनेमुळे भारताला खूपच लाभ होणार आहे. ब्रिटनने ह्या बाजारपेठेत सामील होणे हे ब्रिटिश लोकांच्या हिताचे तर आहेच; पण पश्चिम युरोपमधील लोक आणि जग ह्यांच्याहि दृष्टीने हिताचे आहे. आर्थिक दृष्ट्या एकवटलेला युरोप भारताला अधिक प्रमाणांत मदत करू शकेल. इतकी मदत ब्रिटन, फ्रान्स अगर जर्मनी अशा एकेकट्या देशांना करता येणार नाही. जर्मनीला निर्यात व्यापाराविषयी आस्था आहे. जर्मनी हा देश परदेशांशी होणाऱ्या व्यापाऱ्यावर अवलंबून आहे. म्हणून त्याने युरोपीय सामायिक बाजारपेठेत सामील होणे आशिया, आफ्रिका आणि अमेरिका ह्या सर्वांच्या फायद्याचे आहे. कारण, ह्या देशांकडून जर्मनीहि माल विकत घेतो.

माधवाश्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय.
विवाहकार्याची संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४.

श्री. वा. काळे यांची दोन नवी पुस्तके

१ दाणे आणि खडे किं. रु. २=५०
२ कौटुंबिक हितगुज किं. रु. ३=००

महाराष्ट्र राज्य सहकारी बँक लिमिटेड, मुंबई

[दि विदर्भ सहकारी बँक लि. सम्मिलित]

: मुख्य कचेरी : : विभागीय कचेरी :

९, बँक हाऊस लेन, फोर्ट मुंबई. महाला : नागपूर.
टेलिफोन नं. २५५४०४-७५. ३८११४. तारेचा पत्ता : फार्मर बँक

: बृहन्मुंबईतील शाखा :

- (१) भायखळा (२) गोरगांव (३) सार (४) लालबाग
(५) प्रभादेवी (६) विलेपार्ले (७) सांताक्रुस
(८) मुलुंड (९) चेंबूर.

चेअरमन : प्रा. ध. रा. गाडगीळ

ह्या बँकेत गुंतविलेला पैसा शेतकरीवर्ग, सहकारी लहान उद्योगधंदे व सहकारी साखर कारखाने यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले भांडवल ...	३ कोटी ८७ लाख
गंगाजळी व फंड ...	१ कोटी ०५ लाख
ठेवी ...	२५ कोटी ४८ लाख
खेळते भांडवल ...	६१ कोटी ६१ लाख

महाराष्ट्र राज्यांत सर्वत्र शाखा व संलग्न बँका आहेत.

भारतातील प्रमुख शहरी हुंड्या, बिले, वगैरे वसुलीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात.

भारतातील प्रमुख नागरी सहकारी बँक

दि **साहय**
को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

लाभ
बचल भांडवल ... रु. — ९.५८
राखीव निधी ... रु. — १०.९१
ठेवी : रु. — २०५.४९
खेळते भांडवल . रु. — ३३५.००

मुख्य कचेरी
साहय बँक ग्रुप,
गिरगांव, मुंबई-४

शाखा : फोर्ट, दादर, वरळी, वडाळा, माहिम, पुणे व वेळगांव
महिला शाखा : गिरगांव, मुंबई-४

दुधाच्या पदार्थाचा पुरवठा—अमेरिका आणि भारत ह्यांच्या दरम्यान दुधाच्या पदार्थाच्या पुरवठ्यासंबंधी करार करण्यांत आला आहे. कराराप्रमाणे भारत अमेरिकेकडून सुमारे ४६ लाख डॉलर्स किंमतीचे दुधाचे पदार्थ व दवाबंद फळे विकत घेणार आहे. ह्या मालाची किंमत रूपांत देण्यांत यावयाची आहे. माल विकून आलेल्या रकमेपैकी ८५ टक्के रकमेचा विनियोग भारता-मधील विकासकार्यासाठी करण्यांत येणार आहे.

केरळ राज्यांतील दारूबंदी—केरळ राज्याच्या मुख्य-मंत्र्यांनी अर्चे जाहीर केल्या आहेत की, राज्यांतील दारूबंदी रद्द करण्यांत येणार नाही. मात्र दारूबंदीबाबत कांहीं देशव्यापी धोरण स्वीकारण्यांत आल्यास केरळ राज्य ते अंमलांत आणील. राज्यांतील दारूबंदी रद्द करण्यांत आली तर राज्यसरकारला ४ कोटी रूपांचे उत्पन्न होईल असा अंदाज त्यांनी व्यक्त केला.

पोलादाच्या कारखान्याची यंत्रसामग्री—झेकोस्लोव्हाकियांतील स्कोडा कारखान्याच्या निर्यात विभागाचे संचालक मि. रॉटेनबॉर्न ह्यांनी दिल्ली येथे अशी माहिती दिली, की जेको-स्लोव्हाकिया भारताला दरसाल १० लाख टन पोलाद निर्माण करू शकणाऱ्या कारखान्याची यंत्रसामग्री देऊ शकेल. नंतर ह्या कारखान्याच्या उत्पादनक्षमतेचा विस्तारही करता येईल.

मोटारकारखान्यांची यंत्रसामग्री देण्यास नकार—रशिया आणि जेकोस्लोव्हाकिया ह्या देशांकडे ४.३५ कोटी डॉलर्सची मोटारकारखान्यांची यंत्रसामग्री निर्यात करण्याची मागणी कांहीं अमेरिकन कारखानदारांनी केली होती; परंतु अमेरिकेच्या व्यापारस्वात्याने अशी परवानगी देण्याचे नाकारले आहे. ही यंत्रसामग्री निर्यात करण्यासंबंधीची मागणी दीर्घकाळ दप्तरां पडून होती.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

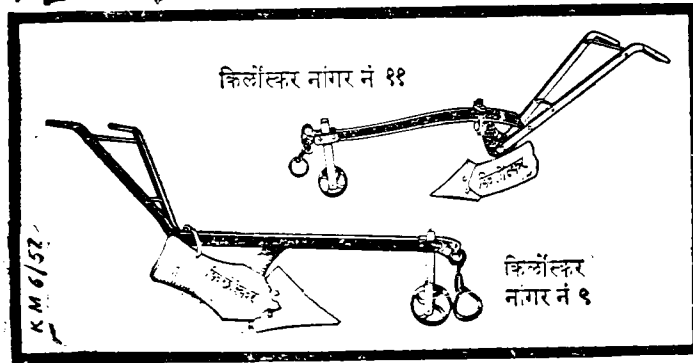
★ साकडछाप म्हणजेच काळी दूध पावडर ★

लोखंडी नांगर

भरचोव पिकाची पैदास करण्यासाठी जमिनीची मशागत चांगली व्हावी लागते. जमिनीची मशागत चांगली होणे हे नांगर उच्चम होण्या-वर अवलंबून असते. यासाठी शेतकरी किल्ले-स्कर नांगराचीच निवड अधिक पसंत करतात. कारण ते अधिक मजगृत व दीर्घकाल बिनतकार काम देतात. गेल्या तीन पिढ्या शेतकरी हे नांगर आवडीने वापरीत आहेत हेच त्यांचे प्रशस्तीच होय. जमीनीच्या मगदुग-प्रमाणे योग्य अशा नांगराची निवड कर.

किल्लेस्कर ब्रदर्स लि. किल्लेस्करबाई (५. सातारा)

हे पत्र पुणे वेठ शिवाजीनगर घ. नं. ९१५/१ आर्यभूषण छापखान्यांत या वृत्तपत्राचे मालक श्री. श्रीपाद वामन काळे यांनी छापिले व 'दुर्गाधवास' ८२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे ४ येथे प्रसिद्ध केले.